

**De Vita Et Rebus Gestis Christophori Bernardi Episcopi Et
Principis Monasteriensis Decas**

Alpen, Johann von

Coesfeldiae, 1694

15. Mallingcrotius absolvitur ab excommunicatione per Delegatum Nuncii.
Literæ affiguntur valvis Ecclesiarum. Non sine populi motu.
-

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68495](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68495)

1654.

eam Principi fore, custodiam *Mallingerotij* ad accelerandam patriæ quietem maturant. Indè subjicientibus, motu duntaxat proprio (nec enim in mandatis id datum erat) quid videretur, si *Mallingerotium* in ipsâ Cathedrali immunitate ac domi suæ contingeret honestè custodiri, respondit Syndicus nihil; sed cum morâ, ut ante dimitti petiit, acta Senatui relaturus.

15.
Mal-
ligerot-
tius ab-
solvitur
ab ex-
commu-
nica-
ti-
o-
ne.

Provocaverat jam ante *Mallingerotius* ad Nuncium Pontificis Coloniam Agrippinam. Ubi questus Episcopum potestatis expertem, nullâ suffultum justitiâ, sed fortius ductu rancoris, in se sacræ proscriptionis fulmen, licet irritum vibrâsse, libello supplice remedium flagitavit. Nuncium tunc agebat *Josephus Sanfelicius* Archiepiscopus *Consentinus*. Is improvidâ facilitate causam actutum committit Joanni Philippo *Mockelio* S. Cuniberti Canonico. Quod autem idem ipse, in alterâ cum *Mallingerotio* controversiâ, Commissarius jam olim *Christophorum Bernardum* iniquè gravâisset, essentque dudum ejusdem manus per Apostolicos processus ligatæ, expectabant ab ejus æquitate sagaciores, hanc se commissionem, uti pridem ante suspectum, recusatumque prudenter declinaturum. Sed tantum abfuit, ut præcipiti coram amplexu suspicionem auxerit, & neglecto juris ordine, nullâ scilicet præmissâ denun-

denunciacione, omisso gravaminum examine, sine omni cautela, cum manifesto clavium despectu, Judex promptissimus, illicò *Mallingcrotium* pronunciavit anathematis vinculo exsolutum.

Quæ Monasterium ocyus perlata absolutio, eadem autoritate jubetur in templis palam è suggestibus recitari; quod *Ecclesiam* tametsi Principis interdictum præcaverit; *affigitur* valvis tamen Ecclesiarum affixa, hoc avidius excepta est, quò plausibilius videbatur argumentum. Sanè fuit illa litis quidem præambulum, sed multorum apud imperitam plebem motuum auctrix. Hæc enim & latinitatis & juris sacri rudis, tantò facilius in errorem trahebatur, quanto Decani causam inter legendum perversius attollebant sinistri interpretes.

Ut autem *Mallingcrotius* & severitatem Principis, proclamationem inhibentis, & commiserationem sui apud populum *Non sine* augetet, ipse obibat templa & affixiones *populi* præfens curabat. Quod dum in Cathedrali *motu.* quoque molitur, concurrat plebs frequens, rata ædem denuò subiturum. Loci tunc istius excubitores Prætoriani, objectu corporum, armorumque mox ostium vallant, ab ingressu simul, egressuque arcendis intenti. Hæc inter civis quispiam, dum stationi molestus exitum tentat, ab hastatis repellitur. Id ignominiam, injuriamque

1654.

interpretantur, qui præsentes erant, concives: nec abfuissent ultorum manus, si non plurium honestas ac loci reverentia impetum stitisset. Interim Decano, post agglutinatum parietibus exemplar, domum abeunte, procaciores nonnulli è vapparum grege, Prætorianos cachinnis primum ac sibilis illudere, dein non obscuris verborum contumeliis ac scommatibus lacessere, ausuri & promptas manus inferre, dummodo, uti spargebant, præeuntem haberent, quem sequerentur.

16.

C. Bernardus istius processus iniquitatem probat.

Christophorus Bernardus multâ statim ratione, publico donatâ, perstringit acriter Mockelij temeritudinem, & solidè probat totius processûs iniquitatem. Ipsa verò affixa hinc inde absolutionis exempla, uti curiositatis ante pabulum, ita nunc jussu Principis atro penicillo denigrata, spectamentum offerebant transeuntibus sanè perridiculum; quasi jam tum ominosâ hujusmodi pulligine infelicem exitum prælugerent.

Congressus Circulorum Westphaliae & Saxoniae Infer.

Per eos dies Monasterij consultabant Principum Westphaliae & Saxoniae inferioris Legati, quo demùm modo, uti imperaverat Cæsar, obsessæ à Suecis Brema succurreretur. Eoque agrius habebat Christophorum Bernardum & populi factio, & Senatorum mora, quò tenacior erat auctoritatis suæ, & in eâ præsertim Legatorum præsen-